

dem, og har avlet udmærkede Vare. Saaue er meget fugtigt Efteraar imidlertid forhindre Vinter-Hvedens Udsæd, da vilde Baarhvede her altid være paa sin Plads, da Kunkelroerne renske og skjorne Jorden fortrinligt.

Den runde røde Kunkelroe anseer jeg for den sikreste, da den lettere lader sig opbevare end den hvide eller gule Art, ligesom den ogsaa bliver betydeligt større.

Opbevaringen steer helst i Gruber, som beklædes paa Siderne med Træ, og gives et let Lag af Riis og Straa, der atter dækkes med et Lag Jord, hvorved Roerne faae mere Luft end i almindelige Batterier, ligesom der herved spares meget Straa; og da saadanne Kjelbere kunne være i flere Aar, ville de rigeligt lønne Omkostningerne.

I de første Aar satte jeg alle mine Kunkelroer i Batterier, men havde det Uheld, at de Halve raadnede af Mangel paa Luft, saa at jeg midt om Vinteren maatte sortere dem og sætte dem i nye Batterier, hvorved mange toge Skade af Frost.

Da mine Forsøg hermed have flaaet feil, troede jeg at handle i den gode Sags Interesse ved ei at tilbageholde Meddelelsen af mine Erfaringer om den nævnte Gjenstand.

Erfaring, Dvægets Fodring med mæskede Kartofler betræffende.

(Af Tidsskrift for Landtmanna- og Kommunal-Økonomien af J. Arrhenius; 1846, Nr. 4.)

At Dvægets Fodring med mæskede Kartofler er fortrinligere end med raa, har i de senere Aar bekræftet sig fra flere Steder. I et af de sidste Nummere af den finste Tidende „Teknologen“ findes den Erfaring ommeldt, som Bjergraad Julin meddeelte ved den sidste af de Præmie-Uddelinger for Dvæghold, som han

for Beboerne af hans betydelige Gods „Fiskars“ aarlig holder den 12te Mai.

Til dette Forsøg havde han udvalgt 3 Køer:

Nr. 1, af den almindelige finste Race; som en daarlig Malkø var den bestemt til at udsættes til Slagting.

Nr. 2, af blandet Race; den nedstammede fra en udmærket Herefordshire-Kø, som af ham for 20 Aar siden directe fra England var bleven indført, men hvis Afkom ikke havde udmærket sig som gode Malkøer.

Nr. 3, af finst Race, krydset med en af ham indført ægte Galloway-Lyr.

Nr. 1 kælvede den 7de December. Dens Foder for Kælvingen var 10 \mathcal{E} Hø, $\frac{1}{2}$ Fjerdingkar raa Kartofler samt lidet „Sørpe“, bestaaende af sfaaren Rughalm og Kløver tilligemed Avner, hvorpaa blev slaet koghedt Vand nogle Timer før den skulde bruges, og blev da bestrøet med $\frac{1}{10}$ Fjerdingkar Meel af agterst Blandsæd; desforuden fik den saa megen astorfsen Rughalm, som den kunde fortære; efter Kælvingen, indtil den 1ste Januar, var Fodringen den samme, kun at $\frac{1}{4}$ Fdfr. Meel af agterst Sæd blev lagt til, og den omtalte „Sørpe“ givet noget rigeligere; Melke=Indtægten i disse 23 Dage var efter Middeltal $15\frac{1}{2}$ Pægle dagligen. — Den 1ste Januar blev Fodringen forandret og bestod indtil den 1ste Marts af $1\frac{1}{2}$ Fdfr. Kartofler, som Dagen forud bleve kogte og blandede med $\frac{1}{4}$ Fdfr. Maltgrut og Vand til en tyk Belling, 5 \mathcal{E} Hø, Rughalm, saameget den kunde fortære, hvillet i Begyndelsen var 15 \mathcal{E} , men siden gik ned til 13 \mathcal{E} dagligen; af „Sørpe“ fik den ligesom tilforn, dog uden Meel; Melke=Indtægten i disse 59 Dage var efter Middeltal $26\frac{1}{2}$ Pægle dagligen. Den 1ste Marts blev Foderet forandret til 10 \mathcal{E} Hø, og $\frac{1}{4}$ Fdfr. raa Kartofler; Sørpen tillavedes med oversflødig Kartoffelbrand og Tilfætning af $\frac{1}{10}$ Fdfr. Smaasæds Meel; af Rughalm ligesom forhen. Melke=Indtægten i de derpaa følgende 41 Dage var kun $12\frac{1}{4}$ Pægle dagligen.

Nr. 2 kælvede den 30te Januar. Før Kælvingen blev den fodret ligesom Nr. 1 i samme Til-

stand; efter Kælvingen indtil den 1ste Marts fik den dagligen 10 \mathcal{W} Hø, $\frac{1}{2}$ Fdfr. raa Kartofler, $\frac{1}{4}$ Fdfr. Smaasæds Meel paa Sørpem tilligemed rundelig paaflaet Kartoffelbrand, samt saa megen Rughalm den lystede; Melke-Indtægten i disse 28 Dage var, efter Middeltal, 17 Pægle dagligen. I de derpaa følgende 72 Dage fodredes den med $1\frac{1}{2}$ Fdfr. kogte Kartofler, som Dagen forud bleve mæskede med $\frac{1}{4}$ Fdfr. Maltgrut og med Vand blandet til en tyk Belling, samt med Sørpem uden Meel, og af Rughalm 15 til 12 \mathcal{W} ; Melke-Indtægten var dagligen 30 Pægle.

Nr. 3 kælvede den 8de Februar. Baade før og efter Kælvingen blev den fodret ligesom Nr. 2, og gav fra 9de Februar til 1ste April 22 Pægle Melk dagligen; men da derefter Fodringsen forandrede til mæskede Kartofler og for Dyrigt var aldeles lige med den for Nr. 1 og Nr. 2 ommeldte, forøgedes Melken fra den 1ste April til den 12te Mai til 28 Pægle dagligen.

Disse Forsøg, hvorved Melke-Indtægten formedelst Fodrings med mæskede Kartofler forøgedes hos Nr. 1 fra $15\frac{1}{2}$ Pægle til $26\frac{1}{2}$, hos Nr. 2, fra 17 til 30 Pægle, hos Nr. 3 fra 23 til 28 Pægle, samt formedelst denne Fodrings Forandring hos Nr. 1 Melken astog fra $26\frac{1}{2}$ til $42\frac{1}{2}$ Pægle, formenes klarligen at bevise den Bøggildske Fodrings-Methodes fordeelagtige Indflydelse paa Melkens Indbringende, samt hvorledes man med et ringe Forraad af Hø ikke alene kan vedligeholde men ogsaa forøge Melke-Indtægten; og, naar en god Sommergræsning forenes hermed, synes vort Dvæghold, for hvad Dvæghold angaaer at kunne give ligesaa megen Melk, som de navnkundige holsteenste Meierier, nemlig hver Ko 600 til 650 Kander aarligen, men ved en rigeligere og kostbarere Fodrings saavel af Hø som Sæd.

Malkningen stete kun 2 Gange i Døgnet, Morgen og Aften. Høet blev dagligen veiet; men Halmen toges læsfeviis; Melken blev maalt en enkelt Dag i hver Uge, og derefter blev den daglige Indtægt beregnet.